

Uppror i kören

Birger Sjöberg

Marcato

Solo

1 Pro - pra kör! Vem kan a - na! Vem kan väl a - na o - ron stör, fläk - tar vild ut -
2 Fol - ket lyss, fol - ket tju - sas, fol - ket be - grun - dar... Som till kyss, mild te - no - rens
3 Sån - gens brus, sak - ta dom - nat. Tyst - nad or - ka - nen, stumt vårt sus. Dör - ren stängd. På
4 Pro - pra kör! Jag vill lo - va, jag vill be - dy - ra löf - tet hör: Allt till gott jag

Right Hand *mp*

Left Hand *mp*

6

- i din fa - na, där en Bro - ders hand sig rör! In - gen tror,
mun sig run - dar, fast jag vet, den svor helt nyss. Le - dar'ns hand
vå - ta pla - nen grä - lar kör'n i kväl - lens ljus. Le - dar'n står
sö - ker sty - ra, me - dan o - rons våg sig rör. "Vac - kra sky"

10

in - gen tän - ker, djä - vu - len blän - ker med ett grin just när fri - den li - ka - som skän - ker
pin - nen nap - par: luf - ten han klap - par, rin - gar slår. Men i - bland han tak - ter - na tap - par,
blek om kin - den, kap - pan i vin - den slår och far ro - par till te - no - ren vid grin - den:
må vi sjun - ga u - tan den tun - ga vre - den dov. Blix - tar, som i ö - go - nen ljun - ga,

15

stjär - nors sken åt me - lo - din. Ba - kom stjär - kveck ste - la vred - ga - de böl - jor sval - la.
vred - gat spre - tar stritt hans hår. Nyss i sal'n det kack - la: "Blind - pi - por kan vi sli - ppa!"
"Tis - dag, fem, vi öv - ning har!" Den - ne gno - lar ba - ra, gällt han en gull - ton rul - lar:
släc - kas snart i Sån - gens hov. Tram - par mig te - no - ren, vill jag ett hand - slag bju - da.

19

Ljus-blå-a ö-gon ske-la, ro-si-ga mun-nar tral-la; kö-ren låt-sas vän-skap, slu-ten tätt,
 "Du vill ha kör'n att vack-la...!" Röd sågs te-no-ren trip-pa: "Hut! Jag bil-dar kör på an-nat håll!"
 "Ö-va din he-sa ska-ra tup-par! Men and-ra bul-lar blir det strax, när kö-ren klyvs i-tu!"
 Dund-rar e-mot mig, svor en bas, skall min stäm-ma lju-da: "Trog-na äd-la bro-der, än en gång

23

tril-lar, dril-lar stil-la, ljuvt och lätt! In-gen kan a-na, ba-sen rul-lar så vred i grun-den,
 "Bil-da du! Och drag för fan i våll!" Ord ut-av kär-lek lju-sa nöd-gas i sång man stam-ma.
 "In-te ska du gnäl-la, skäl-la nu!" An-dre te-nor'n, som står och rö-ker på hu-sets trap-pa,
 minns, att hjär-tats nyc-kel he-ter sång!" Snart sko-la ond-skans an-dar vi-ka på al-la kan-ter,

27

in-gen kan a-na, te-n-oren har bit-ter smak i mun-den, fast-än han shri-ker: "Glad så-som
 Nog hörs te-no-re-en su-sa: "Kär-lek, oh tänd din flam-ma", fast-än han ry-ta vil-le: "Må
 bör-jar på hån a-att hur-ra smått och i händ-'r'en klap-pa, ro-par: "Ja, kru-sa Gyll-berg, han
 e-nigt få å-te-er su-sa, bru-sa kring berg och bran-ter "Då-ne som ås-kan, brö-der" och

30

få-geln i mor-gon-stun-den." Pro-pra kör! Vem kan a-na, vem kan väl a-na
 djä-vu-len dig a-nam-ma!" Fol-ket lyss, fol-ket tju-sas, fol-ket be-grun-dar...
 är ju Ca-ru-sos pap-pa!" Sån-gens brus sakt-a dom-nat. Tyst-nad or-ka-nen,
 "Mun-tras-te mu-si-kan-ter". Pro-pra kör! Jag vill lo-va, jag vill be-dy-ra

34

o-ron stör, fläk-tar vild ut-i din fa-na, där en Bro-ders hand sig rör!
 Som till kyss, mild te-no-rens mun sig run-dar, fast jag vet, den svor helt nyss.
 stumt vårt sus. Dör-ren stängd. På vå-ta pla-nen grä-lar kör'n i kväl-lens ljus.
 löf-tet hör: Allt till gott jag sö-ker sty-ra, me-dan o-rons våg sig rör.